

a fusionar les seues 22 societats. El capital social de Pascual Hermanos, S.A. serà de 2.700 milions de pessetes i les reserves estaran pròximes als 4.000 milions.

Fora del grup hi haurà altres 17 societats, entre les quals estan les filials europees i les empreses no participades majoritàriament pel nou tàndem Pascual-Benedetti. □

fundadors, entre els quals figuren Vicent Iborra i Silvino Navarro. Iborra va comentar davant quasi 1.000 empresaris que ell havia estat víctima d'una campanya orquestrada pels mitjans de comunicació.

Iborra va dir en l'acte en què li va ser imposada la insígnia d'or i brillants de la CEV que «cada professió té la seua pròpia deontologia, però tots els que som ací sabem que està en la part dreta o en l'esquerra. Tots sabem qui és bon empresari o dolent, però mai ningú de nosaltres no va als tribunals». Iborra confessà estar al costat «dret del bon empresari» i va afegir: «jo he tingut pocs enemics, però els que he tingut ho han estat meus i ho han estat també de tots els empresaris. Tots hem estat utilitzats en una campanya pública perfectament orquestrada, dirigida pels mitjans de comunicació contra els empresaris, encara que públicament portara noms i cognoms».

Era la forma de parlar públicament del «cas SAVE», tema fins aleshores tabú entre patrons i que des del desè aniversari de la CEV ha pogut canviar de caràcter.

LA CONFEDERACIÓ EMPRESARIAL VALENCIANA FA DEU ANYS

Empresaris valencians, més units que mai

Els interessos dels empresaris valencians ja conflueixen en una sola patronal. Es tracta de la Confederació Empresarial Valenciana, que acaba de celebrar els primers deu anys de la seua existència.

P. M.

La Confederació Empresarial Valenciana (CEV) ha celebrat aquesta setmana els seus primers deu anys de vida. L'esdeveniment ha tingut ressonància en totes les federacions patronals, fins i tot a la mateixa CEOE, que ha desplegat a València el seu comitè executiu; però l'aniversari, en el cas valencià, representa un canvi en el llenguatge empresarial i la culminació d'un procés de fusions de federacions i associacions patronals que arrancà el 1976, una vegada es va comprovar que el govern d'Arias Navarro no tenia continuïtat.

Eren els anys de la transició i a partir de la Llei de Llibertat Sindical de 1977 començaren a aparèixer a València moviments d'empresaris, uns més preocupats per la democràcia que altres. De fet, ja el 1977 hi havia a València l'Associació d'Empresaris Independents, creada per Vicent Iborra; l'Associació Empresarial Valenciana, liderada per Silvino Navarro, l'Associació de la Petita i Mitjana Empresa Valenciana (PYMEV) i es mantenia el Consell Provincial d'Empresaris.

Aquestes organitzacions acabarien agrupant-se a finals de 1977 i es va formar la Confederació Empresarial Valenciana (CEV), com una nova i moderna agrupació d'empresaris. El primer comitè executiu que es nomenà es va qualificar a l'època com de *consens*, i va ser presidit per Vicent Iborra, que va mantenir el càrrec fins al seu processament per les presumptes irregularitats en la Sociedad Anónima Valenciana de Estacionamiento (SAVE).

Des de llavors, la CEV ha continuat integrant organitzacions i tractant d'estructurar un moviment empresarial que atenguera tota la geografia del País Va-

Pedro Agramunt.

lencià, i de fet, el 1979 va nàixer la patronal a escala autonòmica (Cielval). L'última etapa de la CEV i la Cielval ha estat protagonitzada per Pedro Agramunt i Luis Espinosa, que, com a president i secretari respectivament, han fet possible la incorporació d'Unió Gremial i PYMEV.

En el món empresarial valencià, es té ara la convicció que gràcies a aquesta organització ha estat possible augmentar la representativitat de la patronal valenciana en organismes d'àmbit estatal i comunitari, com és el cas del nomenament de Pedro Agramunt com a president del comitè del Mercat Comú de la CEOE i no és estrany que entre empresaris es comente: «nosaltres tenim més projecció fora de la comunitat autònoma que els polítics o la pròpia autonomia».

Aquest canvi en l'empresariat ha coincidit amb el desè aniversari de la CEV i amb un acte commemoratiu celebrat a aquest efecte el passat 26 d'abril, on es va retre homenatge als

Vicent Iborra.

Una altra qüestió que ha quedat clara en el desè aniversari de la CEV és el canvi en el llenguatge dels empresaris. Si al començament de la transició a la democràcia es recorria a paraules eufemístiques o victimistes, ara les reivindicacions es fan a la cara.

L'exemple més clar, el va protagonitzar Pedro Agramunt, quan en un acte seriós i una mica formalista va explicar a José María Cuevas que a les comarques de l'interior del País Valencià encara hi ha dificultats de comunicació i instal·lació de tèlex, fax o telèfon. □